

РЕШЕНИЕ

№ 6087

гр. София, 21.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 16.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **12084** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Д. А. Т. срещу Заповед № Л-2537/19.07.2021 г. на главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ /ГД“ИН“/, с която на жалбоподателя, на осн. чл.194, ал.2, т.2, чл. 197, ал.1, т.3, чл.200, ал.1, т.6 и т.11, предложение първо, вр. с чл. 204, т.3 от ЗМВР, е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като била издадена при несъответствие с целта на закона, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и в противоречие с материалноправните разпоредби. Като мотив за издаването ѝ, жалбоподателят посочва тенденциозно отношение от страна на наказващия орган. На следващо място счита, че актът е издаден в нарушение на чл.210, ал.1 от ЗМВР, при неясно посочени фактически и правни основания за издаването му. Посочва, че не били спазени изискванията на чл.195, чл.205, чл.206 и чл.207 от ЗМВР. Счита, че не е разкрита обективната истина по случая, тъй като доказателствата не били събрани в съответствие с изискванията на закона, а наложеното наказание „порицание“ за срок от една година било извън срока, визиран в чл.195, ал.1 от ЗМВР. За така издадения неблагоприятен акт, жалбоподателят твърди, че узнал при преглед на доказателствата, приложени по друго дело, поради което счита, че жалбата му следва да се счита за

подадена в срок, тъй като същият следва да тече от датата на узнаването, а именно 11.11.2021 г.

В съдебното производство оспорваният се представлява от адв. М., който моли за отмяна на оспорения акт като незаконосъобразен. Претендира присъждане на разноските по списък.

Ответникът – директор на ГД“ИН“, чрез процесуалния си представител юрк. Д., поддържа становище, че оспорената заповед не е връчена, поради което не е налице правен интерес за жалбоподателя. Моли жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

От данните по делото се установява, че към датата на издаване на оспорената заповед, Д. А. Т. е заемал длъжността началник на затвор I-ва категория в Затвора – [населено място].

Със заповед № Л-1529/07.05.2021 г., издадена от главен директор на ГД “ИН“ - гл. комисар И. Й. (л.184) е иницирана проверка за изясняване на постъпилите предварителни данни за допуснати нарушения от старши комисар Д. А. Т. – началник I-ва категория в Затвора – [населено място] във връзка с освобождаването на сръбския гражданин Жарко М. от Затвора – [населено място], I-ва категория на 05.04.2021 г. Проверката е възложена на комисия в състав – председател: комисар Л. К. и членове: инспектор Д. П. и инспектор Н. Д.. В заповедта е посочено за резултатите от проверката да бъде изготвена писмена справка, която да се докладва на главния директор на ГД“ИН до 14.05.2021 г.

На 12.05.2021 г., Д. Т. депозирал предварително становище до дисциплинарната комисия, с рег. № 2011/12.05.2021 г. (л.148), в което посочил, че на 10.05.2021 г. се запознал със заповед № Л-1529/07.05.2021 г., издадена от главния директор на ГД“ИН“ - гл. комисар И. Й., но не счита, че са налице кумулативните изисквания на чл.205, ал.1 ЗМВР, доколкото не той е лицето, допуснало твърдените в заповедта нарушения.

В писмена справка, рег. № 4603/14.05.2021 г. (л.118), относно приключила проверка, разпоредена с горесцитираната заповед, назначената дисциплинарна комисия посочва следното: Сръбският гражданин Жарко М. постъпил в Затвора – [населено място] на 24.02.2021 г. за изпълнение на мярка за неотклонение „временно задържане под стража“ за срок от 60 дни, взета на осн. чл. 11, т.4 от договора за екстрадиция между правителствата на Република България и САЩ, считано от влизане в сила на определение от 04.02.2021 г. на СГС, НО, 15 състав по НЧД № 480/2021 г. С писмо № ЗД125/25.02.2021 г., инспектор „режимна дейност“ Т. Р. – ЗА началник на затвора /съгл. заповед № Л-15/12.01.2021 г. на началника на Затвора – [населено място] - л.214/, уведомила ВКП, отдел 04 „Международен“, СГП на № 623/2021 г., ДМОС-МВР и С. на № 2461/2020 г. за получаването и привеждането на постановлението на ВКП от 02.02.2021 г., спрямо сръбския гражданин Жарко М.. С постановление за предварително задържане и изпращане на преписка по молба за екстрадиция на компетентния окръжен прокурор от 31.03.2021 г. на ВКП, отдел „Международен“, по пр. пр. № 1337/2021 г. било указано гражданинът на Република С. – З. /Жарко/ М. да бъде задържан за срок от 72 часа на осн. чл.14, ал.2 и ал.3 от

ЗЕЕЗА, вр. с чл.64, ал.2 НПК, считано от получаване на постановлението в СГП и Затвора – [населено място]. Изпълнението на постановлението за задържане на лицето било възложено на началника на Затвора – [населено място]. В същото било указано незабавно да бъдат уведомени ВКП и СГП. Прокурорският акт бил получен в Затвора – [населено място] и регистриран с № 2460/31.03.2021 г. От комисията било установено, че указанията за незабавно уведомяване на ВКП и СГП за задържането на М. на територията на Затвора - [населено място] не били изпълнени. Било установено, че върху акта липсвала резолюция за изпълнение от началника, адресирана до подчинените му служители. От горната констатация, комисията достигнала до извод, че Т. не изпълнил служебните си задължения, касаещи организацията на цялостната дейност по изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“ в затвора. В посоченото постановление, както и в това, издадено на 02.02.2021 г. и двете по описа на ВКП, комисията установила, че било подробно изложено, че срещу задържания имало образувани досъдебни производства, наблюдавани от С., които били в изпълнение на молбата за правна помощ по искане на властите на САЩ. Било установено също, че лицето било задържано при операция, обезпечаваща изпълнението на молбата за правна помощ и събирането на доказателства по българското наказателно производство /и двете под наблюдение на С./. Във връзка с постановлението за 72-часово задържане, на СГП било указано да внесе искане до СГС за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ до приключване на същинското производство по екстрадиция, в рамките на 72-часовия срок. СГС, НО, 34-ти състав, по образуваното НЧД № 1272/2021 г., оставил без уважение искането на СГП за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“, спрямо лицето Жарко М. по пр. пр. № 623/2021 г. и вместо това постановил вземане на мярка за неотклонение „домашен арест“, която да се изпълнява на адрес: [населено място], ул. С. Н. – С.“ № БА, ет. 4, ап.16. Протоколът от съдебното заседание бил изготвен в 16:30 часа. Бил определен 3-дневен срок за обжалване и протест пред САС. СГС указал лицето да бъде незабавно освободено от Затвора – [населено място], I-ва категория, освен ако не се задържа на друго законно основание. СГС разпоредил диспозитивът на акта да бъде изпратен веднага по факс на началника на Затвора – [населено място], I-ва категория, което разпореждане било изпълнено с час на изпращане на първи лист в 16:47 ч., а на лист втори в 16:53 ч. От докладна записка № 2563/05.04.2021 г. на В. С. – деловодител в Затвора – [населено място], I-ва категория, комисията установила, че първият лист от протокола на СГС бил регистриран като получен по факса в затвора в 16:55 ч., а вторият в 17:01 ч. Протоколът бил регистриран с вх. № 2553/05.04.2021 г. От цитираната в справката докладна записка, комисията достигнала до извод, че е налице неизпълнение на служебните задължения от страна на служителите от направление „режимна дейност“, изразяващи се в несвоевременно докладване на получената кореспонденция и неупражнен контрол от страна на началника на Затвора – [населено място], I-ва категория. Направено е пояснение, че в случаите на доставена кореспонденция извън работно време, т.е. след 17:00 ч., същата незабавно се докладва на началника от дежурен главен надзирател, съгласно длъжностната характеристика. Комисията подчертала, че кореспонденцията е получена на 02.04.2021 г. (петък), а първите действия по администриране били извършени на 05.04.2021 г. (понеделник), като счела, че съобщението до служителите на ГД“ИН“ да бъде преустановена работата в информационните мрежи на всички информационни ресурси към 18:00 ч. на 02.04.2021 г., във връзка с предстоящите парламентарни избори, не било относимо

обстоятелство. На следващо място било установено, че на 05.04.2021 г. с писмо № 1541 по описа на Затвора – [населено място], I-ва категория, изготвено от инспектор М. /режимна дейност/, е направено запитване до СГС, НО, 34-ти състав по НЧД № 1272/21 г. и СГП по пр. пр. № 623/2021 г., относно правилното изпълнение на съдебния акт. В писмото било направено запитване за това дали е налице преобразуване на едно наказателно производство в друго, отразено е, че са налични данни за временно задържане за срок от 72 часа на осн. чл.13, ал.5 ЗЕЕЗА, вр. с чл.64, ал.2 НПК по пр. пр. № 2461/2020 г. на С., поради което е изискано становище доколко същото е относимо към другите две производства. Била изложена информация, съдържаща данни за внесен протест от СГП. Комисията установила, че в деня на освобождаването на М. бил получен отговор от прокурор от СГП, с вх. № 2575/05.04.2021 г., в който било пояснено, че М. е с взета мярка за неотклонение „домашен арест“, а двете производства, за които инспектор М. изискал информация били за бъдеща екстрадиция. Пояснено било също, че производството по НЧД № 480/2021 г. било изтекло и се водела само една преписка № 623/2021 г. Писмото не съдържало отговор на въпроса за наличен протест от страна на СГП. Комисията констатирала, че върху писмото била положена резолюция от началника на Затвора – [населено място], I -ва категория със следния текст: „Мл. М. за отношение. Отменена мярка, да се уведомят органите на 04 РУ-СДВР и съответното посолство.“ От така направените констатации, комисията достигнала до извод, че не е направено запитване до С., при наличие на достатъчно данни за досъдебни производства, по които тя е наблюдаваща /арг. постановления от 02.02.2021 г. и 31.03.2021 г./. На следващо място, в справката е посочено, че в протокола от СГС било указано лицето да бъде незабавно освободено, освен ако не се задържа на друго законно основание, което било в пълно несъответствие с положената от началника на затвора резолюция за „отменена мярка“, тъй като съгласно преките му задължения и по-конкретно в раздел V, т.1 от длъжностната характеристика на „началник на затвора“, съгласно която същият „контролира цялостната дейност по изпълнение на наказанието“, а в конкретния случай останало неизяснено дали е обжалвано или протестирано незабавното освобождаване на задържания пред САС. На следващо място, комисията установила, че М. следвало да бъде заведен за съдебно заседание на 31.03.2021 г. по ЧНД № 1176/2021 г., по описа на СГС, НО, 30-ти състав, като по това производство също не било направено запитване преди освобождаването. Установено било също, че срещу определението от 02.04.2021 г. на СГС, НО, 34-ти състав, СГП депозирала протест на 05.04.2021 г., както и, че ГД „ИН“ била уведомена, че е налице произнасяне на САС, с влязъл в сила съдебен акт, с който бил уважен протестът на СГП срещу определение от 02.04.2021 г. на СГС, НО, 34-ти състав за взетата спрямо М. мярка за неотклонение „домашен арест“. Съгласно гореизложеното, комисията достигнала до заключение, че лицето М. било освободено при неизяснено правно положение – наличие на взета мярка от страна на С. и наличие на протест от страна СГП. Било установено, че върху част от съдебните актове, получени в затвора, липсвала резолюция на началника, не се спазвали правилата за документообработка. Били установени и други нарушения, като например нарушение на разпоредбата на чл.250, ал.3 от ЗИНЗС, тъй като М. бил извеждан единствено по разпореждане на началника на затвора, без същото да е предхождано от акт на съда или на прокурор. С горните аргументи, комисията приела за установено, че началникът на Затвора-[населено място], I-ва категория, е извършил нарушение по смисъла на чл.194, ал.2,

т.2 ЗМВР, изразяващо се в неизпълнение на служебните задължения, като не е изпълнил своевременно разпореждане на прокурор от ВКП за уведомяване незабавно на ВКП и СГП за задържането на сръбския гражданин, на следващо място не упражнил контрол на подчинените му служители по направление „режимна дейност“, във връзка с организацията и администрирането на преписките, образувани при преустановяването на изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ и „задържане под стража“, като извършеното нарушение довело до освобождаване на лице при неизяснено правно положение. Дисциплинарната комисия, на осн. чл.194, ал.2, т.2, чл.197, ал.1, т.4, чл.201, ал.1, т.1 ЗМВР и т.70 от Правилата за налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в ГД“ИН“ и ГДО, предложила на старши комисар Д. Т. – началник на Затвора- [населено място], I-ва категория, да бъде наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от една година“. Справката била връчена на Т. срещу подпис на 14.05.2021 г., видно от отбелязването върху нея.

В административната преписка се съдържат искания с рег.№ 2074/17.05.2021 г. и с рег. №2113/18.05.2021 г. (от л.156 до 162), подадени от Д. Т., съдържащи въпроси, касаещи процедурата, по която била извършена дисциплинарната проверка.

Със становище, рег. № 4847/21.05.2021 г. (л.114), адресирано до главния директор на ГД“ИН“, дисциплинарната комисия посочила, че във връзка с исканията на Т., с писмо, рег. № 4702/18.05.2021 г. по описа на ГД“ИН“, комисията отговорила на неговите въпроси, въпреки че не била налице процедура по дисциплинарно производство. Връчването на материалите по преписката било удостоверено с протокол № 4711/18.05.2021 г., като бил определен 24-часов срок на Т. за отговор на поставените от комисията въпроси, обяснения и възражения до дисциплинарно разследващия орган. Във връзка с указанията на дисциплинарната комисия, Т. депозирал отговори с рег. № 2129/19.05.2021 г. по описа на затвора и вх. № 7295/19.05.2021 г. по описа на ГД“ИН“, удостоверени с протокол № 4746/19.05.2021 г. по описа на ГД“ИН“. По възраженията на Т., комисията изложила следните доводи: във връзка с възражението за краткия срок от 24 часа, в който Т. следвало да ангажира защитата си и да депозира становище, комисията се позовала на чл.207, ал.10 ЗМВР, макар и да не ставало въпрос за обобщена справка, а за писмена справка, както и, че в случая не ставало въпрос за дисциплинарно производство, макар в писмената справка комисията да предлага дисциплинарно наказание, след което описала целите на дисциплинарното наказание. На следващо място, комисията приела като безспорен факта, че началника може да делегира правомощия на своите подчинени, съгласно чл.15, ал.2 ЗИНЗС, но посочила, че един ръководител не можело да прехвърля отговорностите си, съгласно длъжностната характеристика, а именно да ръководи, планира, организира и контролира цялостната дейност по изпълнение на наказанието. По отношение на твърденията на Т., че съгласни чл.51, ал.2 ЗИНЗС, че сектор „Режимна дейност“ следвало да уведоми МВНР не били верни, а видно от писмата на стр.64 и 66 от досието на задържания сръбски гражданин, служителите на затвора уведомили ВКП, СГП, ДМОС -МВР, С., ДМ и ГД“ИН“. Становището на комисията за това, че било налице освобождаване на задържан без да е изяснено правното му положение останало непроменено, като е направено пояснение, че видно то писмото на инсп. М., администрацията на затвора била наясно, че има протест, но въпреки това оставила неизяснено това обстоятелство. По отношение на нарушението на чл.250,

ал.2 ЗИНЗС, комисията посочила, че в досието на задържания не се съдържали предложения на началника на затвора до прокурор или до съд. В края на справката е обсъдено наложено с заповед дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от една година на Т., като е посочено, че заповедта се обжалва, но обжалването не спира изпълнението, поради което поддържа предложението си за налагане на дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност“ за срок от една година.

До Т. била изпратена покана за даване на писмени обяснения, № 92-15-230/14.06.2021 г./л.95/, на осн. чл.206, ал.1 ЗМВР от Министъра на правосъдието.

С писмо, рег. № 6412/29.06.2021 г./л.113/, подписано от председателя на дисциплинарната комисия, Т. е уведомен, че във връзка с извършена проверка било установено, че заповед № Л-1041/19.03.2021 г., с която му било наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от една година било отменено от съда, поради което следвало да бъдат предприети допълнителни действия за изпълнение на разпоредбата на чл.206, ал.1 ЗМВР, като бъде поканен да даде писмени обяснения, относно извършените нарушения, за които се предвижда дисциплинарно наказание „Порицание“.

За новите обстоятелства, касаещи промяна на предложеното дисциплинарно наказание и провеждане на процедура по чл.206, ал.1 ЗМВР, комисия уведомила с писмо, рег. № 6413/29.06.2021 г. и главния директор на ГД“ИН“ /л.112/.

С покана за даване на писмени обяснения, рег. № 6644/05.07.2021 г., главният директор на ГД“ИН“ поканил Т. да даде обяснения и възражения, в 3-дневен срок, във връзка с твърдените в справките на комисията нарушения, за които се предвижда дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца до една година, връчена на 06.07.2021 г., видно от отбелязването върху нея /л.84/.

С отговор, вх. № Г-333/09.07.2021 г., до главния директор на ГД“ИН“ /л.68/, Т. посочил, че в заповед № Л-1529/07.05.2021 г., с която била иницирана дисциплинарната проверка, бил посочен само случая с лицето М., но от справката било видно, че дисциплинарната комисия му вменила и други нарушения, като след тази констатация жалбоподателят е взел детайлно отношение по всяко едно от вменените му нарушения. Моли да бъде изслушан по реда на чл.206, ал.1 ЗМВР, прави доказателствени искания и моли да бъде представляван от конкретен адвокат.

С докладна записка, рег. № 7072/12.07.2021 г. /л.66/, адресирана до главния директор на ГД“ИН“, Л. К. – председател на дисциплинарната комисия, изразил становище, че във връзка с покана, рег. № 6413/29.06.2021 г. и главния директор на ГД“ИН“, Т. депозирал в определения 3-дневен срок отговор, съдържащ становище по фактите, релевантни към допуснатото нарушение, поради което не би следвало да се констатира нарушение по чл.206, ал.1 ЗМВР, ако се приеме цитирания отговор на Т. за писмено обяснение.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка е издадена оспорената заповед № Л-2537/19.07.2021 г., издадена от ЗА главен директор на ГД“ИН“, с която на осн. чл.194, ал. 2, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 3, чл.200, ал.1, т.6 и т.11 , предложение първо, във вр. с чл.204, т.3 ЗМВР, на Д. А. Т. – началник на

Затвора- [населено място], I-ва категория, е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година. Посочените в заповедта фактически основания са идентични с тези, изложени в писмена справка, рег. № 4603/14.05.2021 г., като е отразена промяната, отразена в писмо, рег. № 6412/29.06.2021 г., цитирано по-горе.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена от лице с правен интерес срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, в законоустановения срок.

Що се отнася до възражението на ответника по отношение на липсата на правен интерес, то е неоснователно. Правният интерес като предпоставка за допустимост на обжалването е налице тогава, когато спорният акт засяга правната сфера на адресата му. В случая, макар да не е връчена обжалваната заповед и съответно все още да не е влязла в сила по аргумент от чл.210, ал.6 от ЗМВР, заповедта не е оттеглена от ответника, не е отменена, съществува като акт с неблагоприятни правни последици за адресата му. Извършените от административния орган действия, показват волята му да я връчи на жалбоподателя и независимо от това, че към момента на подаване на жалбата същото не е било осъществено, то във всеки един момент, докато не е отменена издадената заповед съществува правната възможност да бъде връчена. Дори само правната възможност издадената заповед да влезе в сила при евентуално връчване обосновава наличието на правен интерес от обжалването ѝ.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – от длъжностно лице при условията ЗА главен директор на ГД“ИН“, съгласно чл. 204, т. 3 ЗМВР и заповед № Л-2474/13.07.2021 г. на главния директор на ГД“ИН“.

Дисциплинарното наказание е наложено при спазване на регламентираните с чл. 195 ЗМВР срокове. Процесното дисциплинарно нарушение се сочи извършено на 05.04.2021 г., а заповедта е издадена на 19.07.2021 г. Съгласно чл. 196, ал. 1 ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В случая дисциплинарнонаказващия орган е установил извършването на нарушението въз основа на писмена справка № 4603/14.05.2021 г., допълнена със становище №4847/21.05.2021 г. по описа на ГД“ИН“, с което е направено предложение за налагане на дисциплинарното наказание. Именно от тази дата (21.05.2021 г.) са започнали да текат сроковете по чл. 195 ЗМВР и към датата на издаване на заповедта същите не са изтекли.

Настоящият съдебен състав приема, че при издаване на оспорената заповед

са допуснати следните нарушения, водещи до незаконосъобразност:

При преглед на дисциплинарно обвинение и съпоставка на фактичката обстановка, описана в заповедта и наведеното дисциплинарно нарушение, е видна неяснота на обвинението и недоказаност на вменяването на описаното нарушение на жалбоподателя. Съгласно чл. 210, ал. 1 ЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата въз основа, на които то е установено, правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. При описание на фактите се сочи от една страна, че сръбският гражданин е освободен на 05.04.2021г. при неизяснена фактичката обстановка, от друга страна се сочи, че при разпореждане за незабавно изпълнение на съдебния акт, върху същия в деня на получаването 02.04.2021г. не било отразено запознаване от страна на началника на затвора и съответно в какво точно се изразява тогава нарушението на жалбоподателя, предвид това фактическо описание.

Посоченото в заповедта фактическо основание "не е изпълнил своевременно разпореждане на прокурор от ВКП за уведомяване незабавно на ВКП и СГП за задържането на сръбския гражданин Жарко М. на територията на Затвора – [населено място]" не кореспондира със събраните в хода на дисциплинарната проверка доказателства, съгласно които началникът на Затвора – [населено място], I-ва категория, на осн. чл.15, ал.2 ЗИНЗС е делегирал правомощия със заповед № Л-15/12.01.2021г. на инсп. Р. и инсп. М. да резолират входящата и подписват изходящата поща, касаеща правното положение на лишените от свобода, както и да съгласуват документи, разрешаващи освобождаване на лишени от свобода и задържани лица по реда на НПК. Отделно от това, видно от писмо № ЗД125/25.02.2021 г., инспектор „режимна дейност“ Т. Р. – ЗА началник на затвора /съгл. заповед № Л-15/12.01.2021 г. на началника на Затвора – [населено място] - л.214/, уведомила ВКП, отдел 04 „Международен“, СГП на № 623/2021 г., ДМОС-МВР и С. на № 2461/2020 г. за получаването и привеждането на постановлението на ВКП от 02.02.2021г., спрямо сръбския гражданин Жарко М., което обстоятелство освен, че не е оспорено от ответника, е потвърдено и със становище, рег. № 4847/21.05.2021 г. на дисциплинарната комисия „видно от писмата на стр.64 и 66 от досието на задържания сръбски гражданин , служителите на затвора уведомили ВКП, СГП, ДМОС -МВР, С., ДМ и ГД“ИН“. От горното следва, че твърдяното нарушение не е доказано, но дори и да се приеме наличието на нарушение, то органът не е го е обсъдил в хипотезата на делегиране на правомощия, поради което е останало неизяснено авторството на нарушителя. Следва да се има предвид и посоченото в писмо на инсп. М. (л.190) относно действията по освобождаване на лицето М. и съответните основания за тях.

На следващо място, когато на служителя се вменява определено бездействие, дисциплинарнонаказващият орган дължи излагане на мотиви в какво се изразява дължимото действие, в изпълнение на каква правнорегламентирана дейност е дължимо то и дали от обективна страна представлява неизпълнение на служебните задължения и по какъв начин.

Задължително е уточняването на дължимите, но неизвършени действия. В случая дисциплинарнонаказващият орган е следвало да дефинира ясно и конкретно какви са били правомерните действия, с извършването на които началникът на Затвора – [населено място], I-ва категория е следвало да упражни контрол върху служителите си. Тези обстоятелства обаче от оспорената заповед, а и от останалите документи, част от административната преписка, не се установяват.

Противоречието при описание на нарушението е видно и при съпоставка на посочените фактически и правни основания в заповедта. Дисциплинарната отговорност на оспорвания е ангажирана за допуснато нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР и чл. 197, ал. 1, т. 3, чл.200, ал.1, т.6 и т.11 ЗМВР. Разпоредбата на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР установява състав на дисциплинарно нарушение, осъществено чрез бездействие и изразяващо се в „неизпълнение на служебните задължения“. От фактическа страна нарушението е описано като „неупражняване на контрол върху подчинени“ и „неизпълнение на служебни задължения“. Разписаните в параграф V, т.1 от длъжностната характеристика преки задължения на началника на затвора са общи „ръководи, планира, организира и контролира цялостната дейност по изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“, като няма законова пречка част от дейностите по тази точка да бъдат делегирани, съгласно чл.15, ал.2 ЗИНЗС, както е в настоящия случай. Тъй като едно от вменените на жалбоподателя нарушения касае именно делегираните от него правомощия на негови служители, то дисциплинарнонаказващият орган е следвало да посочи какви са конкретните дължими действия от страна на жалбоподателя спрямо подчинените, на които е делегирал правомощия. Липсата на посочване на такива задължения е довело и до невъзможност да се установи какво е следвало да бъде предприето от служителя, респ. не се установява неговото бездействие, с което да е осъществил нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР.

По отношение на вмененото на жалбоподателя нарушение на чл.250, ал.3 ЗИНЗС, съдът счита, че административнонаказващият орган не е провел пълно и главно доказване на това обстоятелство, тъй като липсва обсъждане на отговора на жалбоподателя, в който е посочено, че предприетото лечение на задържания било иницирано след постъпило постановление на прокурор по предложение на директора на СБАЛЛС. Съгласно чл.205, ал.5 ЗИНЗС „Необходимостта от изпращане на обвиняем или подсъдим в лечебно заведение се мотивира от директора на специализираната болница за активно лечение на лишени от свобода, от директора на медицинския център или от медицинския специалист към ареста“, следователно, ако посоченото от жалбоподателя обстоятелство е било изследвано, би могло да формира у административнонаказващия орган други изводи. Включително и в приложения по преписката доклад за изясняване факти и обстоятелства (л.181 по делото) относно освобождаването от затвора С. на Жарко М., от извършената проверка на цялата документация се установи, че на лицето е оказвана медицинска помощ, като клиничната оценка за нуждите на пациента е адекватна на проведените и организирани от медицинските специалисти изследвания, консултации и лечение.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ следва да бъде осъдена да заплати на представляващия жалбоподателя адвокат И. М. М. съгласно чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв., определен по чл.38, ал.1, т.3, пр. 3-то във вр. с ал.2 от Закона за адвокатурата и чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г., съгласно договор за правна защита и съдействие (л.236).

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Първо отделение, 6-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Л-2537/19.07.2021 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която на Д. А. Т. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на адвокат И. М. М. адвокатско възнаграждение по делото в размер на 400 лв. (четиристотин лева).

Решението не подлежи на обжалване, на основание чл.211 ЗМВР.

СЪДИЯ: